

A bírálóbizottság értékelése

Dr. Kovács Levente doktori értekezésében eredetileg 14 új tudományos eredményt fogalmazott meg; a bíráló bizottság Dr. Kovács Levente új tudományos eredményeit módosítva, 8 pontban, az alábbi megfogalmazásban fogadta el:

1. Segélynyújtás nélküli ellés esetén jellegzetes változások következnek be a vegetatív idegrendszeri működést leíró szívritmus-változékonyság mutatókban az ellés előtti és utáni időszakban egyaránt. A paraszimpatikus aktivitás csökkenése már az ellés előtti nyugtalanság viselkedési tüneteinek megjelenése előtti 12–24 óra között, illetve azt megelőzően egy órával tapasztalható. A kitolási szakaszban jelentős vagusz-aktivitás növekedés figyelhető meg.
2. A csoportos elletés előnyösebb az egyedi elletőbokszos elletésnél az anyaállat viselkedése, az ellés utáni egészsége és a borjak túlélése (vitalitása) szempontjából.
3. A nehezen ellett tehenekben az ellést megelőzően a kérődzéssel töltött idő nagyobb mértékben csökken, és az ellés után szignifikánsan később tér vissza az élettani értékre, mint a szabályos ellésű tehenekben.
4. A nehézellésből született borjak nyálkortizolszintje szignifikánsan magasabb, mint a nem nehézellésből született borjaké, ami a nehézelléssel született borjak, de közvetetten az anyaállatok fokozott stressz-állapotát is jelzi.
5. A normál életképességű borjakkal összehasonlítva, az egyszeri meloxikám-kezelés szignifikánsan növeli a gyenge életképességű borjak felállással töltött idejét az életük első 48 órájában.
6. A nagytermelésű és hőstressz érzékeny holsteinfríz szarvasmarhafajtában egyes élettani paraméterek (vagusz-aktivitás, szívritmus, HRV, RMSSD, testhőmérséklet, nyálkortizolszint) vizsgálatával igazolhatók és objektívvá tehetők a vegetatív idegrendszer szignifikáns állapotváltozásai az ellés körüli időben, tehenekben és borjakban.
7. A humán hőkomfort (hőstressz) mérésére alkalmazott hőindex és humidex számítások szorosabb és szignifikáns összefüggéseket mutatnak a választás előtti borjak élettani (légzésszám, testhőmérséklet, szívritmus, RMSSP, nyál kortizolszint) paramétereivel, mint a környezeti hőmérséklet vagy a hőmérséklet–páratartalom indexek.
8. Akut és szubakut hőstresszben, közvetlen napsugárzásnak is kitett borjakban a nyálkortizolszint a vizsgálatok 2., 3. és 4. napján szignifikánsan magasabb, mint az árnyékolt környezetben tartottaké, ami az árnyékolás kedvező élettani hatását igazolja.